

R. M. Mas...
Figueras, 22 de Novembre del 1934

STYL-LUS

Organ Estudiantil

Sumari:

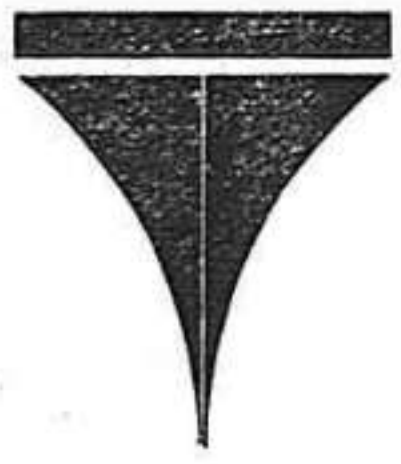
Renaixença, per Miquel Casals
Coldecarrera. - Tossa, per
Lluís Martín Serra.-Esquit-
xos.- Vides literàries.
Les cantúries del
desconçol, per Xa-
vier Rocalba.-
La tardor, per
C.Juandó.

CURS II

N.º 6

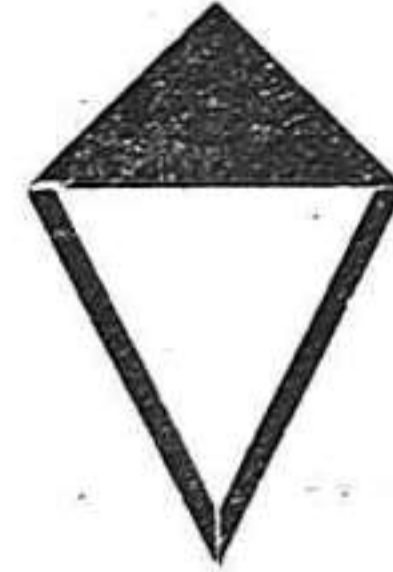
Análisis

Farmàcia
del
Doctor Martín

Josep Albertí Tibau

Contractista d'Obres

Cervantes, 54

FIGUERES

Vosté desitja ésser Ric, veritat?...

Doncs aprofiteu la ocasió compran per les properes festes una caixa de l'incomparable

Xampany Saint Martin

i tindrà una participació de la Rifa de Nadal, quin premi es de **30,000.000 de Ptes.** amb la forma següent:

- Caixa 12 botelles CARTA D'OR ESPECIAL, Ptes. 72
Una participació de 10 pessetes.
- Caixa 12 botelles CARTA D'OR, Pessetes 48.
Una participació de 5 pessetes.
- Caixa 12 botelles CARTA BLANCA, Pessetes 36.
Una participació de 3 pessetes.

Dipositari exclusiu per la venda

Joan Lloveras Bret
FIGUERES

STYL-LUS

CURS II

Organ Estudiantil

N.º 6

RENAIXENÇA

Amic, tot robrolla; la nostra primavera nascuda entremig de la tardor és forta i vibrant com una naixença.

Curs nou vida nova. STYL-LUS, aviu és ja completament diferent del que vosaltres hauréu conegut. En llarg allunyament de vosaltres i de viure solament de la nostra il·lúsió, STYL-LUS ha quedat saturat de tramuntana, d'aquesta tramuntana almina, que ens porta la fantasia romàntica de la seva cridòria a través de l'enrunat clacisime d'una Roma pagana, però que guarda sempre una guspira de l'ànima càlida del desert. I STYL-LUS torna a la palestra.

Nosaltres en aquest segon any de vida, ens proposem seguir amb les mateixes orientacions del curs passat; ara bé la nostra publicació és avui de molta més envergadura; ço vol dir que ara més que mai necessitem del vostre recolçament.

Un dels fets, sens dubte el més interessant, amb qui ens haurem trobat en reaparèixer, és

una Associació d'alumnes estructurada en els mateixos ideals dels nostres: ço és: cultura, esbarjo, intel·lectualitat...

Em refereixo a la Associació d'alumnes i ex-alumnes de l'Institut. STYL-LUS, agradablement sorprés, dóna des d'aquest instant el seu recolçament moral a l'Associació.

STYL-LUS, com l'Associació, des de la seva naixença que lluita per difundir tota mena de cultura escolar, mitjantçant tota mena d'articles; STYL-LUS ha procurat dels estudiants, en aquest intercanvi d'opinions que és en el fons un diari, polimentessin els coneixements adquirits en l'aula.

STYL-LUS, doncs, en aquest primer número del present curs, saluda a l'Associació d'alumnes i d'ex-alumnes i li ofereix la seva més entusiasta col·laboració en tot alló que es refereixi al propagament dels ideals que ens són comuns.

Miquel Casals Colldecarrera.

ESTUDIANTS! encara no teniu ploma estilogràfica? Recordeu sempre que a la **Llibreria Masdevall** n'hi ha de totes marques i de tots preus.

T O S S A

L'antiga Tossa és una perla més en el collaret de pobles mariners de la nostra terra; de totes maneres tot seguit que s'hi arriba es nota una gran diferència entre aquest poble i els de la costa de més al Nort; Tossa no és com Roses, La Selva, Llansà un parell de tires de cases formant carrer, tot vora la mar, sinó que fa com L'Escala i l'Estartit: aprofita una cala natural per port i s'extén per tota la vall que forma la continuació dels turons que tanquen a una banda i altra la cala.

A Tossa s'hi troben les restes de l'antiga Turissa, mirant el mar és al promontori de la dreta, aquest és tot ell amurallat de part de terra, i de part de mar, és perfectament inaccessible car forma un penya segat de més de 50 metres d'altura.

Torres, altíssimes muralles, cases amb els sostres enfonsats i la acostumada Església en la part més alta són els restes de Turissa; les torres i les muralles, romanes, la Església, gòtica i les cases de tot temps.

Uns afores esplèndits, per tot arreu, boscos de pins, matolls, moreres, alcines. A sobre de cada pic dels voltants, una torre, recorda que Tossa era plaça forta. Per cert, una d'elles serveix de cuina a uns alemanys que han plan-

tat el seu «camping» al costat. Maravelles com aquells detartelats edificis resisteixen el xoc amb la civilització moderna.

Tossa reuneix les qualitats de poble de mar i de centre de turisme: cases blanques—per cert no he vist enlloc les acostumades cortines de xarxa—carrers rònecs i tortuosos amb un rec al mig, per una banda senyors i senyores amb païama, fumant ells amb pipa i parlant alemany, uns quants nois de casa bona, fent com qui parla castellà i els imprescindibles homes que venen postals «per tenir un recod del viatge».

LLUIS MARTIN SERRA.

AVIS

A causa d'incidents imprevistos, STYL-LUS no ha pogut sortir el dia fixat.

Recordeu que a la **Llibreria Masdevall** hi trobareu tota classe de material per dibuix, tintes, llapis, plomes, papers i blocs de tots tamany.

Adobs d'estilogràfiques. Plomilles de recambi d'or i daurades, les millors que es coneixen, a la **Llibreria Masdevall.** - Figueres

ESQUITXOS

Lector; si en la teva vida vulgar y miserable has sentit per casualitat una guspira roja d'alló que se'n diu desig de manar, i has entrat vacil·lant i estemordit, aprofitant un descuit de la minyona dins de la cuina, i has arrambat aferrisadament amb un dalit que ningú hauria endevinat en la teva naturalesa feble; el mànec d'una paella. De dins la paella, o de dins de la teva ximpleria n'hauran saltat uns esquitxos que han deixat marcada la teva eufòria en el lloc geomètric de tots els punts del pla, o de l'espai, propers a la paella.

Ací, veureu uns quants esquitxos interpretats i descifrats per el Dr. Periiiiico membre de la Exm. Acadèmia de Ciències Esquitxades.

La superioritat, sempre conscient de les nostres necessitats, ens ha construït al mig del pati uns moníssims parterres, esplèndits a per pasturar-hi.

La mateixa superioritat, ha construït en els balcons de l'internat una espècie d'estables individuals, per a girafes.

No tremoleu! No tingueu por! L'institut de Figueres, la popular «gàbia» no serà suprimida

per la reforma Villalobos. La gàbia passa en molt de la xifra de 200 matriculats; ara que no els cerqueu, que no els trobarieu, estan jugant a cuit.

Per desesperació dels nombrosíssims llegidors de Styl·lus, torna a pertànyer al seu cos de redacció la popular firma d'Alfred Camps.

Tenim l'esperança de que els nostres nèts veuran en son dia acabades les obres de l'Institut.

Gaudim de la benaurança que significa el que s'hagi allunyat de nosaltres l'insigne humorista Pito Colls.

La Paraula, cayo, sinònim de branda, és més antiga del que sembla doncs s'emprava ja al temps dels Romans, allí hi havia Cayo Julio Cesar, que veritablement era un cayo i un branda.

Per desesperació del nostre estadista, el Sr. Matusalem va tenir la humorada de viure 31,412.968,001 segons, aproximadament.

Llibreria Masdevall. Papereria — Objectes d'Escriptori — Impresos — Revistes de radio i gràfiques. Rambla, 18 — FIGUERES — Vilafant, 1

Vides literàries

LES CANTURIES DEL DESCONÇOL

L'encens brolli del cor; que resti mut el clam de l'oprobí,

Si creieu poder venir a cercar-hi la llum que us manca, en un agosarat i aguditzant juí crític restereu llastimosament defraudats.

«Seria necessari, d'altra part, que s'erigís vanitosament en mestre qui amb prou feines ha sigut i serà més que un modest i entusiasta deixeble» com bé digué el P. González.

M'abelleix més desgranar pietosament, amb càl·lits alateigs del cor, amb dolços tremolins de basarda, els punyiments del qui fou ensens, mestre i pare; qui ensenyà i nodrí espiritualment les nostres ànimes assedegades d'un manua diví, que el formà les idealitzacions que com flors gaies del jardí del seu cor esclataren davant nostres ulls, estorats d'aital efluvi d'immaculades poncelles.

Perdoneu; però... feu-me mercè de la gràcia que amb sadolli amb l'éxtasi, amb mística contemplació, amb l'expansió, amb ales lliures remnutar al cimbori de l'ideal, apaigavar la set ardenta que com a home experimento al voler assolir la bellesa sens mistificació grollera, a dolls purs del brollador ocult... Podré penetrar-hi en aquest món? Esbandim pensaments, massa lluny hem volat, ens tractaran d'utopistas i treuran a relluir la dita aquell de "com més alt pugis més perillosa la caiguda"

Verdaguer arreu perseguit, sotjat com la llebra en son catau volien tancar-lo en nom de la Santa caritat,—quina serà ella!—vilipendiat per els seus propis parents, el foragitaren de la seva Barcelona, a la qual deixa com a preuat joiell la Oda que el feu immortal.

Cantem-la de genolls, plana catalana! és la oració que ell tan volia per la seva ànima

«Quan a la falda et miro de Monjuïc seguida m'apar veure't als braços d'Alciones gegantí que per guardar sa filla del costat nascuda en serra transformant-se s'hagués quedat aquí»

I aquell cant de dolç optimisme, de riallera estimació amb que fineix.

«Lo teu present esplèndit és de nous temps
(aurora
tot somniant fulleja lo llibre del passat
treballa, pensa, lluita; més creu, espera i ora
qui enfonza o alça els pobles, és Deu que els
(ha creat»

La Vergue de la Selva, sos braços amorosits de mare li obra, ell s'acotxa dormint somnia i un raig de lluminosa inspiració esclata infantant aquell poema místic agredolç, pomell de roses fresques amb alguues espines on le seva polçada lira canta, plora, però sempre enyora. Té per nom el Cel.

Quina dolça cantúria els seus plants.

jo truco de porta en porta
s'em tanquen totes arreu
si alguna finestra s'obra
és per escupirme oprobis
i clavar-me al front los trets

I l'enyorança al Cel, voldria tenir ales per anar-hi a viure en ell.

Barqueta mía, anem
anem-se'n barca meva
cap a la mar del cel
avui que està serena

Verdaguer plora la malestruga, però sol s'hi
enyora va propet de l'Estimat, tan llarga era la
vetlla que tingué de passar.

De vostra ara en la tarima
tota la nit he plorat

A hont plora qui estima
sino als peus del Estimat?

Es tan trist el seu sojorn en la terra, que
en el seu testament literari, el poema Eucarís-
tiques, voladuries d'imatges confoses, entre re-
tretts i llàgrimes, aixecaven als seus planys, com
les paraules d'un ésser en el crepuscle de la
seva vida.

XAVIER ROCALBA.

La Tardor

El cel ja no és blau,
el sol ja no és ardent
i els ocells ja no llancen
refilets al vent.

Les fulles dels arbres
el vent ha arrencat
i els homes que passen
les van trepitjant,
sense pensar mai
que un dia llunyà
sota la seva ombra
els van amparar.

Les fulles daurades
així despreciades
gemeguen morint
i semblen dir a l'home
amb sa veu trencada:

«A tu que em trepitges
serà reservada
la mateixa fi».

C. JUANDÓ.

FARMACIA
DEULOFEU
 FIGUERES

ESTUDIANTS!

compreu els vostres calçats
 al

Transwaal

GABANYS?

GABANYS?

GABANYS?

Qui ho dubta, de cà

Puig París

Girona, 13 i Joan Maragall, 4

FIGUERES

COL·LEGI EMPORDANÈS

Ensenyança primària

Teneduria de llibres

Francès

Català

Milloració de lletra

Ortografia pràctica

etc. etc.

Garcia Hernández

FIGUERES

ESTUDIANTS!

Llegiu **STYL-LUS**